Amintiri din colțul ringului

● **„CONDAMNATUL"** ! — Citesc în „Gazeta sporturilor" din 9 martie 1926 că „Nour este un fenomen. Are tot ce îi trebuie pentru a face față celui mai pretențios ring (...) Și ce ar putea deveni Nour cu un antrenament riguros și cu un antrenor chibzuit care să-i inițieze în tainele nobilei arte ! În situația de astăzi a boxului român, Nour e condamnat însă să se limiteze la posibilitățile mijloacelor sale naturale".

După mai bine de 4 decenii, „Sportul" ne informează că antrenorul emerit Constantin Nour a... uitat că e pensionar și își asistă în continuare elevii participanți la campionatele pe 1970 !

● **„RINGUL"**, prima „foaie săptămînală" de specialitate a apărut la 2 februarie 1929. Puținele mijloace materiale i-au împiedicat însă pe fondatorii ei — Jean Constantinescu și Ovidiu Tănăsescu — să-i asigure apariția mai mult de 3 numere.

Nu ar fi, oare, timpul ca inițiativa unei publicații pugilistice să fie reluată, marea masă a iubitorilor boxului asigurîndu-i... longevitatea ?

● **„INTERNATIONAL BOXING UNION"**, forul de conducere a boxului profesionist european, a anunțat în noiembrie 1935 că nu mai recunoaște Federația română de box care... nu și-a plătit cotizația. Motivul : lipsa de fonduri !

Fără comentarii !

● **LA BELLE EPOQUE** ! — „F. R. Boxul... un dolce far niente ? (...) Doculescu umblă cu limba scoasă (să ni se ierte expresia) ca să găsească un organizator pentru gala lui. Vrea băiatul să boxeze. N-a mai boxat de aproape un an și se găsește în formă bună. Ilie Petrescu își plimbă titlul de campion la toate categoriile prin orășelele efectuate la Buzău, Ploiești și Moreni. Aceasta e o situație strălucită ? Se poate numi activitate sportivă demnă de numele unei federații fruntașe ? („Universul sport" din 25 septembrie 1938).

● **„ION POPA** este cel mai autentic campion din acest an", sublinia „Universul sport" din 23 februarie 1939, după finalele campionatelor naționale de amatori. Trimițîndu-și de 2 ori la podea adversarul (Victor Dorian) și făcînd o veritabilă demonstrație de scrimă pugilistică, tînărul slătinean, Ion Popa, a cucerit primul său titlu, după care a adresat mulțumiri publice maestrului său, Cristian Panaitescu.

Într-adevăr, un autentic campion !

● **PRONOSTIC.** — Întrebat de un reporter de la „Gazeta sporturilor", înainte de meciul care avea să-i aducă lui Lucian Popescu al treilea titlu european (3 iunie 1939), Ionel Teodoreanu răspundea :

„Doresc să cîștige Lucian Popescu, dar mai cu seamă doresc să lupte corect. Căci e penibil să aplauzi o victorie oricît de măgulitoare, atunci cînd sportul e învins. Doresc deci să învingă sportul. Și apoi, doresc victoria lui Lucian Popescu".

...Cît de succint se poate exprima fair-play-ul !...

● **DUPĂ 9 ANI** de întrerupere, campionatele naționale de amatori au fost organizate din nou, în 1946, chemînd la startul turneului final 46 de boxeri, reprezentanți a 20 grupări din 14 orașe ale țării (comparați aceste date cu cele ale actualei ediții). Cîte 2 titluri au revenit reușitelor (prin Vasile Secoșan și Gheorghe Fiat) și timișorenilor (Bogdan Popovici și Paul Mentzel). Alte 3 titluri au fost obținute de clujeanul Francisc Ambruș, brașoveanul Ion Boamfă și constănțeanul Ștefan Iordache. În Capitală... a rămas un singur titlu, cel obținut la categoria cocoș de elevul de 18 ani, Eustațiu Mărgărit, caracterizat „cel mai tînăr, mai tehnic și mai defensiv campion". Astăzi este profesor la I.E.F.S., unde predă — bineînțeles — boxul !...

● **TOT DESPRE... PUMN.** — La C.E. de la Varșovia — 1953, trebuind să slăbească 11 kg în 2 săptămîni pentru „a face" categoria semigrea, Dumitru Ciobotaru s-a prezentat sub așteptări. La aceeași ediție, sovieticul Soțikas cîștiga titlul la grea. După numai 3 luni, cei doi s-au întîlnit la București, în cadrul categoriei maxime, ceea ce i-a permis lui Ciobotaru să renunțe la cura de slăbire ! Simțindu-se în... kilogramele lui, a pornit din primele secunde un vijelios atac, Soțikas a recepționat un puternic croșeu de dreapta, urmat de o stîngă la bărbie, iar arbitrul și-a făcut datoria numărînd cele 10 secunde și pronunțînd fatidicul „out".

● **„CURSA" LUI DOBRESCU.** — La J.O. din 1956, „Herculele de buzunar", Mircea Dobrescu a făcut o veritabilă cursă în urmărirea medaliei de aur. Primul adversar, filipinezul Frederico Bonus, a făcut cunoștință cu podeaua în repriza a doua, iar în ultima i-a slujit drept sac de antrenament. A urmat întîlnirea cu campionul S.U.A., Ray Perez, despre care Nat Fleisher, directorul revistei „The Ring" afirmase că : **„este cel mai bun boxer american trimis la Melbourne. Titlul olimpic nu-i poate scăpa"** ! Dar Perez a fost stopat de seriile lui Dobrescu. Irlandezul Johnny Caldwell, **„boxerul cu ochii de gheață"**, viitor campion mondial profesionist, cedează și el în fața „mașinii de pumni" — Dobrescu. Mai rămăsese englezul T. Spinks. Tiberio Mitri, „fostul campion profesionist al Europei (n.n. : și cronicarul de specialitate pentru J.O. al ziarului „Corriere dello sport") a sărit indignat de pe scaun cînd s-a anunțat decizia care îl priva pe Dobrescu, micul român, de o victorie meritată. Și astfel, o decizie nedreaptă a reușit ceea ce nu realizase nici un adversar în ring : Dobrescu a fost stopat în cursa pentru medalia de aur, trebuind să se mulțumească cu cea de argint...

● **BENVENUTI** este astăzi un nume binecunoscut tuturor iubitorilor sportului cu mănuși. Înainte de a deveni campion mondial profesionist al mijlociilor", dar deținea 2 titluri de campion european amator, el a boxat și în țara noastră. La 4 octombrie 1959, pe Stadionul Republicii, l-a întîlnit pe Șerbu Neacșu într-un meci care a ridicat iubitorii în picioare. După două reprize, în care tehnica strălucită a lui Benvenuti i-a adus un ușor avantaj, Șerbu Neacșu — „omul care ride", așa cum îl caracteriza Linca — a avut un finiș de-a dreptul exploziv. Nino — vrînd, nevrînd — a simțit atunci forța loviturilor lui Șerbu. În așteptarea deciziei, cei 15 000 de spectatori păstrau o tăcere mormîntală. Nu-i epuiza atît dramatica încleștare de pe ring, cît unda unei speranțe își făcea loc în sufletele entuziaștilor. Actorul Ion Lucian care-i purtase în brațe pe Mihalik după victoria asupra lui Musso, era gata să facă același lucru și cu Neacșu.

Dar... bătuse Benvenuti !

Dorin ȘTEFLEA

VARIETĂȚI

MISTERUL STATUII

La ultima expoziție de pictură și sculptură, deschisă în capitala Angliei, foarte mulți vizitatori se opreau în fața unei sculpturi (destul de misterioasă), încercînd să ghicească ce reprezintă opera de artă respectivă. În fine, printr-un consens unanim, vizitatorii au ajuns la concluzia că sculptura reprezintă un tată care plînge moartea prematură a fiului său. Cînd sculptorul a auzit de asta, s-a grăbit să afirme de statuie veritabila explicație : „Ratarea unui penalty".

PREGĂTIRI OLIMPICE... UNIVERSITARE

Candidații la selecționarea în echipele de atletism ale S.U.A. se vor pregăti pe lîngă cinci universități din țară. Astfel, la Durham (Carolina de Nord) se vor antrena săritorii, iar la Universitatea Colorado — decatoniștii. Universitatea din Oregon va găzdui antrenamentele alergătorilor de garduri și semifond. La San Diego se vor pregăti sprinterii, iar la Washington — fondiștii.

EXERCIȚII PENTRU DEFICIENȚII FIZICI

Catedra de educație fizică și sport a Institutului politehnic „Traian Vuia" din Timișoara a publicat, în editură proprie, un volum litografiat de peste 400 de pagini, bogat ilustrat, dedicat unei probleme extrem de importante pentru lumea noastră de cîtadini, vizitați de atitea maladii : **„Educația fizică specială pentru deficienții fizici"**. Redactorii principali ai cărții, conf. univ. dr. **C. I. Bucur** și medicul specialist dr. **Victor Catina**, oferă celor amenințați de sedentarism, celor traumatizați de nocivitatea vieții moderne, celor care au uitat de mișcare — mijloacele de a se însănătoși. Programele complexe de exerciții fizice propuse de autori sînt rezervate celor care suferă de afecțiuni ale aparatului respirator și cardio-vascular, de boli gastro-intestinale, de afecțiuni ale sistemului nervos sau aparatului locomotor.

Interesanta lucrare a colectivului bănățean ar fi meritat să fie tipărită de editura de specialitate.

REFLECȚII... ASTRONOMICE

Ce decizii ar putea să dea un arbitru pe Lună, cînd nici pe Terra nu-i cu picioarele pe pămînt ?

★

Cîte o dată, cînd se trage la poartă, ai impresia că balonul are o direcție... cosmică. Și nu cred că este o simplă impresie.

★

Nu înțeleg. Sînt două echipe din aceeași categorie și totuși, întîlnirile lor înregistrează scoruri astronomice !

★

Să aperi în condiții de imponderabilitate, trebuie să fii portar, nu glumă. În orice caz, superior unuia care nu-i în stare să apere în condiții terestre.

★

Jocul brutal al unora are o singură explicație : dorința de a-i face pe adversari să vadă... stele verzi.

★

Ce n-ar da fotbaliștii să poată corecta traiectoria balonului, ca la o navă spațială ! Poate cu timpul... cine știe !

★

A existat pe pămînt o echipă cu numele „Venus". O fi și pe Venus o echipă cu numele „Pămînt" ?

Barbu ALEXANDRU

Cristinel Gațu a spus adio burlăciei ! Luni 26 octombrie, înconjurat (ca și în fotografia făcută cu această ocazie) de colegi din echipa Steaua, de prieteni și, firește, de rude (n-a lipsit nici cronicarul de fotbal Petre Gațu...), el a spus răspicat DA atunci cînd ofițerul stării civile l-a întrebat : „Consimți de bună voie să iei în căsătorie pe Tamara Antonia Craioveanu ?" *Relatînd fericitul eveniment din viața cunoscutului sportiv, l-am „salvat" și pe Ion Poștașu care de acum înainte nu va mai fi asaltat de numeroasele amatoare de handbal cu întrebarea* „este sau nu căsătorit Cristinel Gațu ?"

Din colțul mai anonim al „VIEȚII STUDENȚEȘTI", ziaristul G. Mitroi și-a trecut CRONICILE MICROBISTULUI în vitrina mai largă a editurii Stadion.

Culegerea de articole — cele mai reușite ale autorului — va capta, fără îndoială, atenția cititorului, cu deosebire a aceluia interesat de fenomenul sportiv.

I. A. COMENIUS — MARELE PRECURSOR

CU 300 DE ANI ÎN URMĂ, PE BARICADELE EXERCIȚIULUI FIZIC

Se împlinesc 300 de ani de la moartea lui Ian Amos Comenius (Komenski), unul din cei mai mari pedagogi ai tuturor timpurilor, din a cărui operă pedagogia modernă se alimentează și astăzi. De origine cehă, el a călătorit mult, căpătînd o bogată experiență a vieții care, adăugată la cultura sa vastă, i-a permis elaborarea unor lucrări de prestigiu dintre care amintim : „Didactica magna", „Schola ludus", „Orbis sensualium pictus" etc. ***Concepția sa umanistă, ideile sale progresiste au făcut ca întreaga operă pedagogică să fie îndreptată spre educația integrală a omului, spre dezvoltarea sa polivalentă.***

În ansamblul acestei concepții pedagogice a lui Comenius, educația fizică își găsește un loc bine determinat în mai toate lucrările sale. În afara aplicării unor principii didactice generale elaborate de el și la lecțiile de educație fizică, dintre care cel intuitiv este pe prim plan, Comenius a mai avut și alte contribuții de seamă privind educația fizică în perioada preșcolară și școlară. Comenius este unul dintre pedagogii care au reluat dictonul antic „mens sana in corpore sano" pe care îl transpune în viață încadrînd exercițiile fizice în activitatea cotidiană a copilului. Astfel, el împarte ziua în trei părți, rezervînd 8 ore învățăturii, 8 ore somnului și 8 ore exercițiilor fizice, mesei și preocupărilor igienice.

În școala de la Saroș—Patak pe care a condus-o după principiile lui pedagogice în perioada 1650—1654, exercițiile fizice au avut un rol important, contribuind la întărirea sănătății copiilor, la dezvoltarea lor fizică, la formarea unor trăsături de caracter etc. Pornind de la rolul important al educației fizice în școală, Comenius a fost unul dintre primii pedagogi care pe lîngă introducerea ei în programul școlii a arătat necesitatea ca fiecare școală să aibă terenuri special amenajate pentru exercițiile fizice și jocurile copiilor.

O mare atenție a acordat-o Comenius jocurilor copiilor, pe care le recomandă pentru importanța lor igienică, recreativă, morală și socială. Copiii trebuie lăsați să alerge, să facă exerciții fizice, să se joace de cum ajung la o vîrstă care le permite aceste activități. Dar jocul copiilor nu trebuie lăsat la voia întîmplării, ci să fie bine orientat, să i se dea un anumit conținut educativ, copilul să învețe și să se dezvolte fizic prin joc. Din exercițiile pe care marele pedagog le-a recomandat școlarilor amintim : alergările, săritura, aruncarea, patinajul, tirul cu arbaleta, scrima, călăria, jocurile cu mingea, exercițiile de gimnastică etc.

Contribuția lui Comenius la fundamentarea științifică a educației fizice școlare a fost importantă, mai ales dacă ținem seama de perioada în care el a trăit, cînd această disciplină își făcea cu greu loc în școală după îndelungata epocă a scolasticii medievale.

La aniversarea a trei secole de la moartea sa, pedagogii specialiști în educație fizică se alătură oamenilor de școală din lumea întreagă, aducînd omagiul lor marelui om și operei sale închinată umanității.

Ioan TODAN

FILMUL SPORTIV LA ORA BILANȚULUI ȘI A PROIECTELOR

Interviu cu prof. VIRGIL ANASTASESCU, din cadrul sectorului de propagandă al C.N.E.F.S.

Rezultatele și performanțele sportive au atins o asemenea cotă, încît unele par de domeniul fanteziei. Cîteva exemple sînt, credem, edificatoare : 8,90 m la lungime bărbați, aproape 5,50 m la prăjină, alergătorii pe 5 000 m la granița celor 13 minute... Munca intensă, științifică, precum și controlul medical, metodele noi, moderne și altele, au stat și stau la baza acestor rezultate. Dar de o eficiență remarcabilă a început să fie și filmul sportiv care și-a asumat rolul de îndrumător al antrenorilor și specialiștilor. În plus, el constituie un instrument de propagandă pentru diferitele ramuri sportive, de popularizare a exercițiului fizic în rîndul maselor.

În dorința de a pune la dispoziția cititorilor noi și interesante date despre filmul sportiv, ne-am adresat tov. prof. VIRGIL ANASTASESCU, din cadrul sectorului de propagandă al C.N.E.F.S.

— V-am ruga să ne vorbiți de începuturile filmului sportiv.

— La noi, filmul sportiv are o existență tînără. Din inițiativa C.N.E.F.S., a avut loc în anul 1966 o consfătuire cu conducerea Cinematografiei și atunci au fost trasate jaloanele viitoarei activități, stabilindu-se și modul în care se vor realiza filmele cu tematică sportivă, atît cele finanțate de C.N.E.F.S., cît și ale D.D.F. (Direcția difuzării filmului). Rezultatele nu au întîrziat. Pînă în prezent, C.N.E.F.S. a realizat 38 de filme cu tematică sportivă, de documentare, de popularizare și metodice, 14 diafilme cu caracter de instruire și 2 filme de desene animate. La baza tematicii acestor producții au stat obiectivele principale, în perioada corespunzătoare, ale mișcării sportive. Astfel, s-au realizat filme care au subliniat necesitatea practicării exercițiului fizic, folosirea mijloacelor larg accesibile, sportul de masă etc, din care reținem : „Mai sus, mai repede, mai puternic", „Este necesară mișcarea la copii ?", „Femeia și sportul", „Timpul care-ți aparține", „Culturism", „Stadioanele vă așteaptă". *O altă serie de filme se referă la tradițiile și succesele mișcării sportive din țara noastră :* „Campionii — mîndria țării", „Învingătorii", „Mexic '68", „Victorii de prestigiu", „Istoria boxului din România", „Rachete de argint — Țiriac, Năstase". *În sprijinul sportului școlar și universitar s-au realizat :* „Primii pași în sport", „Microbistul", „Minivolei", „Școala și sportul", „Gimnastică, fantezie" etc. *Pentru popularizarea unor sporturi, accentul deosebit s-a pus pe cele olimpice și anume :* „Pledoarie pentru box", „Echipajul-bob", „Schi", „Campionatele mondiale de lupte", „Stăpînire de sine", „Gimnastica sportivă" și *altele. Sîntem mai deficitari în privința filmului educativ, moralizator. În această direcție avem o singură peliculă :* „Spectatori și spectatori", *dar ne-am propus ca în viitor să abordăm mai profund această tematică.*

— Am aflat că filmul nostru sportiv a înregistrat cîteva performanțe la festivalurile internaționale.

— Da. Am participat la patru festivaluri unde, spre bucuria noastră, am obținut cîteva premii. Astfel, în 1967 la Oberhausen (R. F. a Germaniei) „Lecția de gimnastică" *a primit mențiune. După acel prim contact internațional a început o perioadă de muncă asiduă, iar rezultatele nu au întîrziat. La Grenoble (Franța) s-a obținut premiul CIDALC (Comitetul internațional de artă și literatură cinematografică) pentru* „Lupta la semicerc". *La Budapesta, s-a primit premiul pentru cel mai bun film de interes și educativ pentru tineret. La Kranj (Iugoslavia),* „Lupta la semicerc" *a înregistrat încă un succes : premiul pentru regie, iar* „20 de secunde" *(tir) premiul pentru scenariu. Putem spune fără exagerare, că filmul sportiv românesc a căpătat un prestigiu internațional binemeritat. În plus, premiile cucerite la Cortina d'Ampezzo, despre care s-a relatat într-alt număr al ziarului.*

— Deoarece realizarea acestor filme presupune munca unor specialiști din domeniul cinematografiei, ce ne puteți spune de colaborarea cu acest for ?

— Relațiile sectorului nostru cu cinematografia sînt bune. Sperăm ca această strînsă colaborare să dea și pe mai departe roade bogate, astfel ca filmul nostru sportiv să-și atingă țelurile pentru care a fost creat și — de ce nu ? — să obțină noi lauri la festivalurile internaționale. Dintre specialiștii cu care conlucrăm și de la care așteptăm realizări pe măsura talentului lor, remarcăm pe Andrei Blaier, Savel Stiopul, Ervin Sekler, Eugen Popiță, Florica Holban, Eugenia Guțu, Octav Ioniță, Lucian Bratu și Remus Nasta.

★

Am mulțumit prof. V. Anastasescu pentru documentatele explicații, convinși fiind că filmul sportiv românesc va înregistra noi succese, că el va deveni în și mai mare măsură un ajutor și un îndrumător pentru antrenorii și specialiștii din țara noastră, în răspîndirea ideii de mișcare în aer liber, de practicare a exercițiilor fizice și sportului.

Paul IOVAN

NOUA VEDETĂ A FILMULUI AMERICAN — un fost campion de atletism: Lee Brown

Acum 20 de ani, **Roscoe Lee Brown** era unul din semifondiștii de frunte ai atletismului american. Faptul că a cucerit de două ori titlul de campion al Statelor Unite în proba de 1 000 yarzi și că parcurgea distanța de 800 m sub 1:49,0 (rețineți acum 20 de ani!) ni-l recomandă suficient pentru ipostaza de sportiv pe care avea să o abandoneze, prea curînd, hotărîndu-se să se consacre exclusiv studiilor, la Lincoln University din Pennsylvania. Nu a trecut prea mult timp și Lee Brown avea să renunțe la studii, atras în mod irezistibil, de luminile rampei.

După ani de zile petrecuți pe scenă, în cadrul unei trupe oarecare, el a fost angajat la **„New York Shakespeare Festival", formație teatrală care reunește numai actori valoroși.**

Recent, Lee Brown a adăugat palmaresului său artistic o mare biruință : el interpretează cu mult succes, în ultimul film realizat de cunoscutul regizor William Wyler (film intitulat **„Tăcerea nu se cumpără")**, rolul unui negru din sudul Statelor Unite care își riscă viața opunîndu-se unui șantaj rasist.

Fotografia alăturată ni-l înfățișează pe Lee Brown într-o scenă dramatică a filmului realizat de Wyler.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

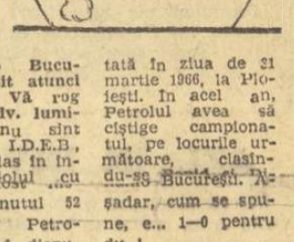

DUMITRU COLT, COMUNA SIMOETRU. Aveți o controversă fotbalistică, în familie. Mai precis : cu cumnatul dv. Și m-ați ales pe mine, ca arbitru. Deși e mai bine să nu te amesteci în treburile... familiale ale altora, totuși nu mă rabdă inima să nu pun lucrurile la punct : cînd portarul atinge mingea cu mîna, în afara suprafeței de pedeapsă, echipa sa este sancționată cu o lovitură liberă de pe locul unde s-a comis infracțiunea.

AUREL HORST, BUCUREȘTI. „Am făcut un pariu. Eu susțin că în anul cînd Petrolul învingea pe Rapid cu 1—0, prin golul înscris de Dridea II, echipa ploieșteană a cîștigat campionatul național. Opusul meu spune că Dinamo București a ieșit atunci campioană. Vă rog să faceți dv. lumină". Deși nu sînt de la... I.D.E.B., n-o să vă las în întuneric ! Golul cu pricina a fost înscris în minutul 52 al partidei Petrolul — Rapid, disputată în ziua de 21 martie 1966, la Ploiești. În acel an, Petrolul avea să cîștige campionatul, pe locurile următoare, clasîndu-se Bucureștii. Așadar, cum se spune, e... 1—0 pentru dv. !

STAN ION, JIMBOLIA. „Am compus și eu o mică poezie, nu prea reușită, probabil". Vă rog să n-aveți nici cea mai mică îndoială !

NICOLETA DAN, BRĂILA. **„Deși sînt fată, mă pasionează mult fotbalul și citesc cu regularitate „Sportul" (în special rubrica dv. de răspunsuri). Nu vă trimit poezii, epigrame** (n.n. — vă rămîn profund îndatorat pentru acest lucru !), **dar vreau să fac, prin intermediul dv. o mică reclamație : dorind să devin membru susținător al clubului Dinamo București, unde joacă fotbalistul meu preferat, Florea Dumitrache, acum cîteva luni m-am adresat în acest sens, printr-o scrisoare, marelui club bucureștean. N-am primit, însă, nici un răspuns".** Nu mă mirăm. Deh ! Dacă n-au și ei un... Ion Poștașu. Mă ofer eu cu o jumătate de normă.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Delicioasă, epigrama dv. pe marginea rezultatelor obținute de Steaua, U.T.A. și Dinamo București, în prima manșă a celui de al doilea tur al competițiilor europene :

Cred că-și pune fiecare
O-ntrebare cu temei :
Tactica de apărare,
O fi fost... PATRU, TREI, TREI ? !

RADU CIUTACU, CLUJ. Și dv. vreți să vă spuneți cuvîntul, în versuri, în aceeași problemă :

Steaua, Dinamo și U.T.A.
Toate trei își plîng amaru,
Că în miercurea cu „Cupa"
Nu-l avură pe... Cursaru !

VALERIU ANTOCI, BOTOȘANI. **„Nu uitați că, într-un oraș din nordul țării, un băiat de 13 ani așteaptă răspuns".** Aceste rînduri, recunosc, nu m-au lăsat indiferent. Dar nu văd cum ați putea ajunge în posesia **„clasamentelor finale ale fiecărei ediții a diviziei A".** Nici măcar, prin colet poștal. Reveniți, deci, cu o întrebare — sau mai multe — care pot primi un răspuns, fie în cadrul acestei rubrici, fie prin poștă. Și atunci, vă asigur, n-o să vă uit ! Sînteți mulțumit ?

VICTOR PISLARU, BRAȘOV. Nici Constantin, nici Jenei nu sînt **„ingineri, cu specialitatea construcții".** Amîndoi au fost, însă, buni... constructori în terenul de joc !

Ilustrații : N. CLAUDIU

PERFORMANȚE NEOBIȘNUITE

Lumea recordurilor

Ne-am învățat în lumea sportului cu orice record. Nimic nu ne mira și uneori, din păcate, performanțe excepționale abia ne impresionează. Și, totuși, curajul neobișnuit și îndemînarea sportivă a japonezului care a coborît pe schiuri pe Everest a uimit lumea sportivă. Schiorul japonez *Iunhiro Miura*, în vîrstă de 37 de ani, a coborît panta abruptă de 3000 m de pe versantul sudic al Everestului, de la înălțimea de 7 780 m (Everestul are 8 848 m). Coborîrea pe schiuri a durat două minute și 20 de secunde. El a fost echipat cu două baloane de oxigen și trei parașute de frînare, una dintre ele salvîndu-i viața, cînd la trei sute de metri înainte de sosire o puternică rafală de vînt l-a trîntit în zăpadă.

Și fiindcă sîntem la schi, dar încă nu la schiul pe zăpadă, să menționăm recordurile neobișnuite realizate în schiul pe apă, care la noi este, încă, doar un mijloc de recreație sau de pregătire fizică pentru schiori.

Recordul de viteză în schiul nautic stabilit prin tracțiunea unui automobil pe țărmul mării, este de 140 km pe oră (francezul *Jean Parpette*), cel pe zăpadă fiind astăzi de 183 km pe oră. Amintim și noul record de durată, al celor doi suedezi, tot în schiul nautic — 13 ore și două minute. Vechiul record, cu numai două minute mai puțin.

Dar, nu numai schiul nautic stîrnește interesul, prin neobișnuitele sale recorduri, ci și ciclismul. Recent la Teleenciclopedie, am putut urmări cu emoție tentativa reușită de record a unui ciclist temerar, care a stabilit pedalînd tot timpul la numai doi centimetri în urma unei mașini speciale, deci cu antrenament mecanic, un aproape neverosimil record de 184 km pe oră. Tenacitatea și curajul omenesc erau încă o dată răsplătite.

Nu mai puțin surprinzător este recordul pe care-l amintea Cristian Țopescu în comentariul său de televiziune despre premiul de la Pardubice. De data aceasta nu mai este vorba de oameni, ci de cai. În lungime, peste riviere de apă sau garduri vii, ei pot sări peste 8 metri, iar în înălțime, deși pare aproape de necrezut, recordul mondial este de 2,47 m! Și nu uitați, un cal are aproape 450 de kilograme, iar cu omul care-l încalecă, peste 500 kilograme. Într-adevăr, un record neobișnuit și nu prea cunoscut în lumea sportului.

Știm cu aproximație, că yolele pe gheață sau pe nisip ating viteze de o sută de kilometri. Dar uitasem, în goana aceasta a avioanelor de a depăși de două, trei ori viteza sunetului și în zborul miraculos al navelor cosmice, cît mai este recordul de automobilism. Fapt nescuzabil, tocmai acum în era automobilului, cînd cei mici fac carting, iar cei mari aleargă ca nălucile pe „Jaguar", „Alfa Romeo" sau „Mercedes 700".

Pe o fișă, i-am găsit pe John Cobb (668 km pe oră) și pe Craig Breedlove (967 km). Cambell — tatăl și fiul — erau undeva departe, nedrept uitați („Blue Bird" — Pasărea albastră).

Dar tot pe o mașină cu nume asemănător — „Flacăra albastră" — mașină cu reacție, cu gaz natural lichefiat și hidrogen, automobilistul american *Gary Bagelich* a reușit acum două săptămîni un nou record mondial — 978,800 km/oră. El nu va putea fi omologat, fiindcă a doua tantativă, cerută de regulament, nu s-a mai putut executa din cauza unei defecțiuni. Dar granița unei mii de kilometri — cea mai mare viteză pe pămînt ! — altădată viteză de avion modern, perfecționat — este astăzi accesibilă automobilului. Și omului. Acestui om, pe care nimic nu-l tulbură și nimic nu-l poate opri din mersul lui spre stele !...

VIRGIL LUDU